

[Gunnar Fog-Petersen.]

ikke paa noget Omraade, men jeg er ikke sikker paa, at de Bestemmelser, der er truffet i Lovforslaget, dog ikke er de rette. Jeg tror ikke paa, at Kvaksalveriet hverken under den ene eller den anden Form er til nogen som helst Nytte, men jeg er heller ikke sikker paa, at det absolutte Forbud vilde være det rette, alene af den Grund, at det neppe kan overholdes, ogsaa fordi der ingen reel Grænse er mellem det, at en Mand giver sin Nabo et godt Raad angaaende hans Mavepine, og saa Kvak-salverivirksomhed. Jeg tror ikke, et Forbud kan overholdes, dels fordi der ikke er en saadan Grænse, dels fordi de Mennesker, der er i Nød, griber efter selv de urimeligste Udveje og ikke spørger efter Forbud eller Ikke-Forbud. Derfor er Opgaven ikke den at finde det teoretisk rationelle, men at finde det i Praksis bedst virkende, og i saa Henseende vil jeg tro, at det Forslag, den højtærede Indenrigsminister her har forelagt os, dog giver saa skrappe Begrænsninger for Ikke-Lægers Udøvelse af Lægegerning, at det væsentlige vil være naaet. Jeg tror heller ikke paa, at Spørgsmaalet betyder saa forfærdelig meget. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) sagde, at der var intet, den store Befolkning hellere vilde end give sig Troen paa Undere og Mirakler i Vold. Mit Kendskab til den store Befolkning — hvortil jeg henregner baade det ærede Medlem og mig selv — er ikke saa ringe, og jeg tror ikke, det kan siges om den store Befolkning i Almindelighed. Tværtimod mener jeg, man kan sige det modsatte: at den store Befolkning har en klar og levende Forstaaelse af, hvad Lægegerningen betyder, og hvad en rationel Uddannelse af Læger er værd. Men det udelukker jo ikke, at en Del af Befolkningen i for høj Grad er tilbøjelig til at hengive sig til Forestillinger af den Art, som det ærede Medlem karakteriserede, og da er det ogsaa nødvendigt til en vis Grad at beskytte dem og ligeledes at beskytte Lægegerningen.

Jeg er enig med de Talere, der har haft Ordet fra anden Side, om, at Ordet „uomtvisteligt“ ikke hører hjemme paa det Sted, hvor det staar her i Lovforslaget, og jeg er ogsaa tilbøjelig til at mene, at man skulde sige smitsomme Sygdomme overhovedet og ikke skelne mellem smitsomme Sygdomme og saadanne smitsomme Sygdomme, hvis Behandling er vederlagsfri.

Vi vil jo nu faa Lovforslaget i Udvalg. Jeg betragter det, som jeg begyndte med at sige, i Hovedsagen som et færdigt Ar-

bejde, men ogsaa paa et saadant kan der jo foretages Ændringer, selv om de ikke forandrer det færdige Arbejdes Karakter. Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige velvillig og hurtig Behandling af Forslaget her i Tinget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget og deres Tilsagn om en helt igennem saglig Forhandling med det Formaal at faa et Lovforslag af denne Art gennemført indenfor en rimelig Tid.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Henriette Crone) brugte det Udtryk, at hun ønskede, at denne Lovgivning saa vidt muligt skulde kunne gennemføres i Enighed mellem de forskellige Partier eller i hvert Tilfælde i det store og hele samle Rigsdagens forskellige Retninger. Jeg har haft et lignende Ønske, og det er bl. a. dette Ønske, der har ført til, at jeg i Folketinget har tiltraadt eller efter Forhandling mellem Folketingsudvalget og mig stillet et stort Antal Ændringsforslag til det oprindelig af mig forelagte Lovforslag. Disse Ændringsforslag var ikke alle Udtryk for den Opfattelse hos mig, at de forbedrede Lovforslaget. Nogle af Ændringerne gjorde det, tror jeg, andre, tror jeg, forbedrede ikke Lovforslaget, og der er ogsaa Ændringer deriblandt, som jeg mener forringede Forslaget. Om alle Ændringsforslag, som jeg tiltraadte, gælder det imidlertid, at de efter min Mening var forsvarlige, og selv om jeg paa forskellige Omraader strakte mig vidt for at naa til den Enighed, som den ærede socialdemokratiske Ordfører omtalte, føler jeg, at jeg efter denne Behandling i Folketinget er kommet i en lidt ejendommelig Stilling efter den Tale, som Venstres Ordfører (Rytter) holdt her i Dag, idet jeg maa sige, at næsten alle de Ændringer i Folketinget, som jeg var betænkelig ved, var Ændringer, som indsattes og gennemførtes for at imødekomme den ærede Venstreordførers Partifæller i Folketinget. Altsaa paa næsten alle de Omraader, hvor den ærede Ordfører for Venstre her i Dag ankede over Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, ændret i Folketinget, er det ændret som Følge af Indrømmelser, jeg i Folketinget har gjort overfor Venstres Repræsentanter der. Nu kan den ærede Ordfører for Venstre hertil sige: Ja, men det er jo i Virkeligheden ogsaa en rimelig Ting, at noget saadant kan ske, for det foreliggende Lovforslag er ikke et Forslag, der vedrører politiske Forhold eller de alminde-